

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.51. S. Gregorii beatus obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

tat Cælum, ut Hæretici cujuscunque opi- Sæculum VII
A. C. 604.
nionem recipiamus, aut ab Epistola S.
Leonis & quatuor Conciliis vel latum un-
guem discedamus.

Aldovaldo Principi filio tuo in Xe-
nium mitto Crucem cum particula Ligni
ex vera Cruce, & Librum Evangelii in
pixide Persica, Filiae tuæ autem tres an-
mulos, quæ rogo, ut eis manu tua tradas,
sic enim plurimum pretii his donis accedet.
Id etiam rogo, ut nomine meo Conjugi tuo
gratias agas, quod Bono nostro Pacem inie-
rit, atque, quod ante jam fecisti, Regem
ad eam servandam permoveas. Hæc epi-
stola mense Januario anno 604. Indictio-
ne septima data est, & reperitur inter
Epistolas S. Gregorii ultima, cui dies
appositus.

§. LI.

S. Gregorii Beatus Obitus.

Sanctus Gregorius tandem morbis & la- Jo. Diac. IV
vit. c. 68.
boribus consumptus beato fine quie-
vit 12. Mart. eodem anno 604. postquam
sedisset annis tredecim, mensibus sex &
decem diebus. Sepultus est in extrema
parte porticus Basilicæ ad S. Petrum in
aditu ad Aulam, in qua S. Leo, & qui-
dam alii Pontifices sepulti. Novas Ec-
clesias non extruxit, sed antiquas mul-
tis expensis reparavit. In Ecclesia S. Pe-
tri Ciborium argenteum quatuor colum-
nis

Sæculum VII nis nixum construi curavit. Tunc tem-
A. C. 604. poris Ciborium seu Fastigium dicebatur,
 quod hodie Umbellam, seu Cœlum pen-
 file, quod Altare tegit & ornat, appel-
 lamus. Ejusmodi Ciborium S. Gregorius
 etiam in Ecclesiam S. Pauli posuit, & ad
 accendendos cereos & alendum lucerna-
 rum ignem ejusdem Ecclesiæ aliquot fun-
 dos haud procul inde sitos assignavit, unde
 dispicimus consuetudinem illius æta-
 tis Ecclesias accensis facibus magnifice
 illustrandi. Hujus Donationis Instrumen-
 tum inter Epistolas S. Gregorii, rursus-
 que in illius Ecclesiæ marmore scriptum
 addito die 25. Jan. anno 604. visitur. S.
 Gregorius duabus Ordinationibus semel
 in Quadragesima, tum Mense Sept. Pres-
 byteros triginta novem, Diaconos quin-
 que & Episcopos septuaginta quinque
 creavit.

XII. epist. 9.
 inscr. inte
 ep. Greg.

Ceterum nullus Summorum Pontifi-
 cum plures Libros, quam S. Gregorius
 nobis reliquit, & tamen S. Viri Mode-
 stia offendebar, quod videret, Scripta
 sua sese adhuc vivente maximi aestimari,
 cumque ei fuisset relatum, quod Marti-
 nianus Episcopus Ravennatensis Comen-
 tarios suos in Librum Job in Officio No-
 cturno publice legi præciperet, id apud
 X. epist. 22. Nuncium suum querens dicit: *Opus istud
 non scripsi populo, & incipientibus magis
 nocere potest quam prodesse. Dic ei, me-
 lius*

lius facturum, si Commentarios in Psal. Sæculum VII
A. C. 604.
mos, quia ad formandos mores Laicorum
admodum idonei sunt, legi jusserit. Id

sine dubio de S. Augustino accipiendum
est, non enim scimus, S. Gregorium
Psalms explicasse. Claudius Abbas Claf-
sensis, cum S. Gregorium Proverbia,
Cantica, Prophetas, Libros Regum &
Heptaticum explicantem auscultasset, il-
lius dicta litteris consignaverat; verum
S. Gregorius deprehendit, quod sensum
verborum suorum in multis locis muta-
set; idcirco Claudio Abbate defuncto
omnia illa Scripta auferri jussit. Non
nulli Commentarium in Librum Regum,
& in Cantica, quem inter opera S. Gre-
gorii recensemus, Claudii Abbatis Opus
esse existimant.

ibid.

Opera autem S. Gregorii sunt Libri
Morales in Job in quinque Partes divisi,
Liber Pastoralis, Homiliæ viginti duæ
in Ezechielem, Homiliæ quadraginta in
Evangelia, Libri quatuor Dialogorum, S. Greg. Libri
Ibid. Illust.
c. 27.
Epistolæ, numero 840. in duodecim Li-
bros divisæ secundum quatuordecim In-
dictiones, nam Libri, secundus & septi-
mus, singuli Indictiones duas comple-
ctuntur. In hunc modum Veteres S.
Gregorii Opera recensent, nec apparet,
quidquam de iis fuisse deperditum. An-
tiphonarium & Sacramentarium revera
Hist. Eccles. Tom. VIII. Qq ipsius

Sæculum VII ipsius sunt; sed negari non potest, ali-
 A. C. 604. qua fuisse addita, sicut in ejusmodi opa-
 ribus fieri amat. S. Gregorii Stylus ru-
 de illius Sæculi judicium sapit, atque ipse
 Ep. ad Leon. in Job. c. 5. profitetur, quod artem bene dicendi vi-
 lipenderet, & indignum putaret Ver-
 bum Dei Grammaticæ Regulis alligare.
 Jo. Diac. IV vit. c. 80. Cum defuncti Corpore servata est

c. 83.

lipfanotheca, quam collo dependentem
 gestitabat, Pallium, & Cingulum, at-
 que ex istarum rerum aspectu liquebat
 posteris, quantum paupertatem, & ve-
 stimentorum vilitatem amaverit. Lipfa-
 notheca, quæ Crux pectoralis fuisse cre-
 ditur, ex lamina tenui argenti erat. In
 Monasterio S. Andreæ S. Gregorius se
 ipsum cum Patre suo Gordiano, & Ma-
 tre Silvia in tabellas referri jusserat. Pro-
 pte Nymphæum, id est, illum Monaste-
 rii locum, quo feminis licebat intrare,
 visebatur S. Petrus sedens & manu te-
 nens Gordianum stantem, & super Dal-
 maticam Casula castanei coloris indutum.
 Erat Gordiano magna statura, vultus ob-
 Parentum longus, & gravitate venerabilis, medio
 Imagines. cris barba, capillitium densum. Ex parte
 te adversa conspiciebatur Silvia sedens
 Tegebatur velamine candido, quod ab
 humero dextro descendens cooperiebat
 latus sinistram, ubi manus sub pallio si-
 stinebatur. Subtus habebat longam mi-
 nus

nus nitidi candoris tunicam. Vultus erat orbicularis, & anilis quidem, sed in quo miræ pulchritudinis vestigia deprehendebantur. Caput nornabat Mitra muliebris, quam tania alba obligabat. Duos digitos manus dexteræ extendebat, quasi signum Crucis formatura, & sinistra tenebat apertum Psalterium. In alio loco intra Monasterium S. Gregorius, ejusdem Artificis manu depictus, visebatur. Vir erat spectabili corporis habitu; vultus & lineamentorum æqualitate Patrem & Matrem referens. Barba mediocri, capillis subnigris & crispis, & lata Corona, parte anteriore calvus, nisi quod duo cincinni prominerent. Frons illi aperta, facies liberalis, & ex qua comitas elucebat, manus formosæ, vestis, sicut Parentis ejus, Casula coloris castanei super Dalmaticam; præterea vero Pallium Pastorale humeris impositum, & ad latus dependens. Sinistra Evangelium tenebat, dextera Signum Crucis formans. S. Gregorius eum in finem in suo Monasterio ita depingi voluerat, ut Monachi Imaginem ipsius intuentes ad fervorem Monasticæ Observantiæ excitarentur. Picturæ istæ adhucdum Ætate Joannis Diaconi, qui eas accurate describit, visebantur. Idem, Pictores supra S. Gregorii scribentis caput Spiritum Sanctum

Sæculum VII
A.C. 604.

c. 84r.

c. 79.

Qq 2

in

Sæculum VII in specie columbæ repræsentare solitos
A. C. 604. fuisse, testatum facit. (*)

§. LII.

Sabinianus & Bonifacius III. Papa.

Postquam Sacra Sedes menses quinque
 & medium vacasset, Sabinianus pri-
 mo

(*) Hæc proluxe & merito quidem Fleurius de
 S. Gregorio Magno, qui Monachorum Gloria
 & Summorum Pontificum Exemplar extitit. Il-
 lud vero nescio an ridiculum magis vel obstupe-
 scendum sit, quod in S. Joannis Damasceni orat.
 de Fidel. Defunctis legitur, si tamen hujus S.
 Patris genuinum opus est ista oratio. *Prodeat
 in medium Gregorius Dialogus antiquior Ro-
 mæ Episcopus, Vir, ut omnes norunt, tum vir-
 tæ Sanctitate, tum eruditione clarus ac celebris;
 quem, cum Sacris operaretur, cælestem ac di-
 vinum Angelum Sacrosancti muneris Socium ho-
 buisse narrant; hic, cum pro peccatorum Tra-
 jani remissione orasset, vocem audivit: preces
 tuas exaudivi, ac Trajano ignosco. Tu vero
 posthac caveto, ne mihi pro impiis supplices
 Quodque istud verum sit, atque ab omni calumnia
 alienum, Oriens totus atque Occidens testatur.
 Hæc ille. Ad istud Cardinalis Baronius Anno
 604. Indecorum credere pro impia & impura
 anima orasse Gregorium, quæ nefanda facta
 ta libidine &c. In S. Gregorii Epitaphio hi
 versus leguntur:*

Implebatque actu, quidquid Sermone do-
 cebat.

Anglos ad Christum convertit mente benigna.